

Fer-ho tot amb amor

L'amor mutu, viscut entre pobles i comunitats, és un signe d'esperança per a tota la humanitat i un bàlsam per a les divisions que sempre l'amenacen.

Carlos Díaz, filòsof espanyol contemporani, diu: *"Estimar suposa una veritable creació de l'ésser estimat per part de l'amant; la persona estimada apareix davant d'ell o ella com a preciosa, digna i mereixedora d'una cosa absolutament gratuïta i no estrictament exigida: l'amor. El poder i la capacitat activa d'estimar ja sorgeixen en ell o ella."* Aquesta consciència renovada és la que ens permet obrir-nos sense por als altres per entendre les seves necessitats i posar-nos al seu costat, compartint recursos materials i espirituals.

Fixem-nos en les accions de persones com Jesús, Gandhi, Albert Schweitzer o la Mare Teresa. Sempre van ser els primers a donar. A l'instint egoista d'acaparar s'hi oposa la generositat; al de concertar-nos en les nostres necessitats, l'atenció a l'altre; a la cultura del posseir, la del donar. No compta si podem donar molt o poc. El que importa és com donem, quant d'amor posem fins i tot en un petit gest d'atenció a l'altre.

Chiara Lubich va escriure: "L'amor és essencial, perquè sap acostar-se al proïsme, fins i tot amb un simple gest d'escolta, de servei, de disponibilitat. Que important [...] és tractar de ser amor per a cadascú! Trobarem el camí directe per entrar al seu cor i alleujar-lo".

Aquesta Idea anima a apropar-nos als altres amb respecte i transparència, amb creativitat, deixant espai a les seves millors aspiracions perquè cadascú pugui donar la seva contribució al bé comú. Ens ajuda a valorar cada ocasió concreta de la nostra vida quotidiana: des de les tasques domèstiques o el treball al camp i el taller, fins al treball d'oficina, les tasques escolars, així com les responsabilitats al camp civil, polític i religiós. Tot es pot transformar en servei atent i generós.

Heus aquí una experiència significativa al Camerun feta per un grup de joves de Buea (sud-oest del Camerun) que van organitzar una col·lecta de béns i fons per ajudar els desplaçats interns a causa de la guerra. Entre les moltes persones que van conèixer, un dia van topar amb un home profundament abatut perquè havia perdut un braç durant la fugida. Viure amb aquesta discapacitat no era fàcil per a ell, ja que es veia obligat a canviar dràsticament els hàbits; un gran repte amb què conviure cada dia. La visita d'aquells joves el va fer experimentar una gran alegria i li va permetre superar aquells moments de desànim que sempre l'oprimien, fins al punt d'expressar, com explica Regina, els seus sentiments més íntims amb aquestes paraules: *"A través de la vostra visita vaig sentir un gran amor que avui em dóna esperança per seguir endavant amb més ànim"*.

Les paraules d'aquest home van donar encara més ímpetu i vigor a l'acció que els joves havien emprès, sabent, com afegeix la Marita, que *"res no és massa petit si es fa per amor"*.

Continuem avui el nostre compromís sabent que és l'amor allò que mou el món, i que és la necessitat vital de tot ésser humà. Fem-ne experiència!